

Mál nr. 296/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Fjölskyldutrygging.

Tilkynningarfrestur.

Gögn.

1. Málskot móttakið 8. ágúst 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 6. september 2024.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 13. september 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M rann á hálkubletti hinn 10. janúar 2022 með þeim afleiðingum að hún hlaut ökklabrot á hægri fæti. Aðgerð var framkvæmd á ökklanum þann 14. janúar 2022 og í endurkomutíma 2. febrúar 2022 upplýsti aðgerðarlæknir að allt liti vel út. Þremur dögum síðar, hinn 5. febrúar, kvartaði M undan slæmum verkjum í ökklanum og var í kjölfarið framkvæmd önnur aðgerð þann 9. febrúar 2022. Í þeirri aðgerð voru skráfur teknar og aðrar settar í staðinn. Næstu vikur og mánuði undirgekkst M endurhæfingu í formi sjúkrahjálfunar. Mætti hún í endurkomur til aðgerðar- og meðferðarlæknis 15. mars, 11. maí og 21. september 2022. Ákveðið var að framkvæma eina aðgerð til viðbótar sem framkvæmd var 16. nóvember 2022. Átti M svo endurkomutíma 8. maí 2023 og 2. ágúst 2023. Hinn 16. maí 2024 var fjórða aðgerðin framkvæmd og gekk sú aðgerð vel. Sumarið 2023 leitaði M eftir aðstoð lögmanns til innheimtu slysabóta vegna afleiðinga slyssins, en hún var tryggð í slysatryggingu hjá V. Með tölvupósti 27. júlí 2023 tilkynnti þáverandi lögmaður hennar V um slysið. V hafnaði bótaskyldu á þeim grundvelli að M hafi ekki virt lögbundna tilkynningarskyldu 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. M telur þessa synjun V óréttmæta og telur að fyrrgreindur ársfrestur hafi ekki verið liðinn þegar slysið var tilkynnt V. Óhugsandi er að M hafi verið kunnugt um varanlegar afleiðingar slyssins þann 14. janúar 2022 eða 25. febrúar 2022 líkt og V heldur fram. Á þeim tímapunkti fékk hún enga staðfestingu frá kunnáttumanni þess efnis að hún hefði hlotið varanlegt mein við fallið. Vísar M til norskrar réttarframkvæmdar og dóms Hæstaréttar í máli nr. 7/2009, máli sínu til stuðnings.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram sú afstaða V að M hafi átt að hafa vitneskju um að um varanlegan

áverka hafi verið að ræða þegar hún fór í aðgerð vegna kurlaðs ökklabrots hjá bæklunarlækni þann 14.01.2022. Ekki verði séð í gögnum málsins að bæklunarlæknir hafi með einhverjum hætti lofað M fullum bata með aðgerð. Þá bendir V enn fremur á að M var mjög verkjuð allt frá aðgerð og þurfti að fara í fyrstu enduraðgerð rúmlega þremur vikum síðar. Vísar V til nánar tilgreindra dóma Hæstaréttar máli sínu til stuðnings.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að V snúi bæði reglunni í 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga sem og sönnunarbyrðinni í málinu, alfarið á haus. Það sé V sem ber sönnunarbyrðina fyrir því að M hafi haft vitneskju um að slys hefði varanlegar afleiðingar fyrir hana. Ekkert í gögnum málsins bendi til að M hafi verið meðvituð um varanlegar afleiðingar ökklabrotsins. Það segi sig sjálfst að ef læknir M getur ekki metið hvort afleiðingar ökklabrotsins verði varanlegar fyrir en minnst ári frá maí 2022, geti M ekki haft raunverulega vitneskju um varanlegar afleiðingar mörgum mánuðum fyrir það tímamark. Vísar M til nánar tilgreindra dóma Hæstaréttar og Landsréttar máli sínu til stuðnings.

Álit.

Aðila greinir á um við hvaða tímamark ætti að miða upphaf frests samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 og hvort M hafi glatað rétti til bóta úr frítímaslysatryggingu sinni hjá V. Samkvæmt ákvæðinu, glatar sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysatryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til viðkomandi vátryggingafélags innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti. Af fordæmum Hæstaréttar má ráða að upphaf fyrningarfrests miðast ekki sjálfkrafa við tiltekna atburði, svo sem þegar tjónþoli undirgengst aðgerð, eða við stöðugleikapunkt, heldur þurfi að horfa til þess hvenær sá,

sem orðið hefur fyrir tjóni, hafi raunverulega gert sér grein fyrir að það hefði varanlegar afleiðingar fyrir hann. M varð fyrir slysi þann 10. janúar 2022 þar sem hún hlaut ökklabrot á hægri fæti. Gekkst M undir aðgerð vegna brotsins þann 14. janúar 2022 og vegna slæmra verkja gekkst M undir aðra aðgerð þann 9. febrúar 2022. Eftir þá aðgerð átti M að vera án ástigs í sex vikur. Við komu til bæklunarlæknis þann 11. maí 2022 gekk M með tvær hækjur og var í meðferð hjá sjúkrahjálfa. Við þá komu skráir læknirinn í göngudeildarnótu: „*Þarf að halda áfram í sjúkraþjálfun aktivri og fær upplýsingar um að það sé erfitt að meta hvað verður þar sem að þetta var mikið trauma á ökklað og einnig hefur hún þurft að fara í reoperation og það taki minnst ár til þess að átta sig á hvað verður.*“ Í kjölfar þessa var frekara eftirlit ákveðið að fjórum mánuðum liðnum. Við þessa komu voru þegar liðnir fjórir mánuðir frá því slysið átti sér stað. Verður að telja að í síðasta lagi á þessum tímapunkti hafi M fengið vitneskju um þau atvik, sem krafa hennar er reist á og hefði átt að tilkynna tjón sitt til V. Var frestur M til að tilkynna tjón sitt til V því liðinn þegar tilkynning barst V þann 27. júlí 2023.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr slysatryggingu fjölskyldutryggingar, hjá V.

Reykjavík, 8. október 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir